

Rep. 1810/09

VOLGT DE BESCHIKKING:**GELET OP:**

-het inleidend verzoekschrift d.d. 16.01.2009 strekkende tot "verbetering van een akte van de burgerlijke stand" teneinde voor recht te horen zeggen dat de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] wel degelijk gehuwd zijn met elkaar, met name op [REDACTED] 1998 te [REDACTED] in [REDACTED] (AFGHANISTAN);

-het vonnis van 23.03.2009 van de kamer 4A van deze rechtbank, waarbij met toepassing van art. 88§2 Ger.W. aan de Voorzitter van de rechtbank een verdelingsincident wordt voorgelegd met betrekking tot de toewijzing van deze zaak;

-de beschikking van 19.05.2009 van de Voorzitter van deze rechtbank, waarin wordt vastgesteld dat de zaak dient te worden toebedeeld aan de kamer 6C van deze rechtbank omdat de inleidende akte niet strekt tot verbetering van een akte van de burgerlijke stand (art. 1383 e.v. Ger.W.) doch wel tot erkenning van een buitenlands huwelijk;

-de stukken van verzoekers, meer bepaald een gelegaliseerd voor eensluidend verklaard afschrift van een "Marriage Certificate", zowel in het Afghaans als in het Engels, met eveneens een Nederlandse vertaling ervan, briefwisseling met de stad LOMMEL en met de procureur des Konings, een uittreksel uit het Afghaans Burgerlijk Wetboek met een Nederlandse vertaling, en het bewijs van inschrijving van verzoekers in het vreemdelingenregister van de stad LOMMEL;

-het schriftelijk gunstig advies van het Openbaar Ministerie van 30.07.2009, neergelegd ter griffie op 04.08.2009.

DE BEOORDELING.

De vordering, verkeerdelijk door verzoekers betiteld als zijnde een vordering tot verbetering van een akte van de burgerlijke stand (art. 1383 e.v. Ger.W.), strekt in werkelijkheid tot de erkenning in BELGIE van het "Marriage Certificate", opgemaakt door de Rechtbank van [REDACTED] (AFGHANISTAN) op 24.02.2005, waarin drie declaranten bevestigen dat verzoekers met elkaar in het huwelijk zijn getreden op [REDACTED] 1998 in [REDACTED].

Volgens de verzoekende partijen heeft hun huwelijk immers op het tijdstip van de voltrekking ervan, nooit het voorwerp uitgemaakt van enige officiële registratie.

In het motiverend gedeelte van het inleidend verzoekschrift wordt verkeerdelijk vermeld dat het huwelijk tussen verzoekers gesloten werd op 06.12.1989 en dat het "Marriage Certificate" de datum van 25.02.2005 draagt.

In de beschikking van de Voorzitter van deze rechtbank van 19.05.2009, gewezen met toepassing van art. 88§2 Ger.W., wordt verkeerdelijk vermeld dat het huwelijk gesloten zou zijn in MAROKKO.

In beide gevallen betreft het telkens duidelijk een louter materiële verschrijving, die hierbij wordt rechtgezet.

Krachtens art. 126§2 van het Belgische Wetboek van internationaal privaatrecht, dat in werking trad op 01.10.2004, zijn de artikelen betreffende de uitwerking van buitenlandse rechterlijke beslissingen en authentieke akten van toepassing op de beslissingen en akten die na de inwerkingtreding van deze wet tot stand zijn gekomen.

Het Wetboek van internationaal privaatrecht kan terzake worden toegepast, nu de authentieke akte verleden voor de rechtbank van [REDACTED] dateert van 24.02.2005, en nu er geen internationaal verdrag van toepassing is.

Deze rechtbank is materieel én territoriaal bevoegd om van de vordering kennis te nemen (art. 27 §1 *in fine juncto* art 23 §1 en §2, lid 1 Wb.IPR), de vordering is op regelmatige wijze ingeleid (art. 27 §2, lid 1 *juncto* art. 23 §3 Wb.IPR), en zij is ontvankelijk.

De door verzoekers bijgebrachte stukken voldoen aan de bepalingen van het Wetboek van internationaal privaatrecht, meer bepaald artikel 27 §1, lid 3 *juncto* artikel 24 ervan.

De gemeente LOMMEL weigert het Afghaanse huwelijk te erkennen, zonder een specifieke grond voor de weigering van de erkenning op te geven.

Beide verzoekers hebben de Afghaanse nationaliteit.

Eerste verzoeker is in het vreemdelingenregister van de stad LOMMEL ingeschreven sedert [REDACTED] 2001 en tweede verzoekster sedert [REDACTED] 2006, en dit onafgebroken tot op heden.

Krachtens art. 46 en 47 van het Belgische Wetboek inzake internationaal privaatrecht worden de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot beheerst door het recht van de Staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft, en worden de vormvereisten voor de voltrekking van het huwelijk beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het huwelijk voltrokken wordt.

Dit laatste recht (zijnde het Afghaanse recht) bepaalt ondermeer of en volgens welke nadere regels de akte van huwelijk in die Staat moet worden vastgesteld en afgekondigd.

Overeenkomstig art. 61, tweede lid van het Afghaanse Burgerlijk Wetboek dienen huwelijken als geldig te worden beschouwd indien aan de hand van een authentieke akte het bewijs voorligt dat ze gesloten werden, onafgezien het bewijs van registratie door de burgerlijke stand.

Door de "Marriage Certificate" van [REDACTED] 2005 wordt bijgevolg naar Afghaans recht op wettelijke wijze bewezen dat het huwelijk tussen de verzoekers voltrokken is op [REDACTED] 1998 in J. [REDACTED].

De drie declaranten hebben immers op [REDACTED] 2005 ten overstaan van de Rechtbank van het 15^e district van [REDACTED] vrijwillig en bij volle verstand verklaard, dat zij verzoekers persoonlijk kennen, dat zij in het huwelijk traden op 1377/ [REDACTED] wat overeenkomt met [REDACTED] 1998 te [REDACTED] in aanwezigheid van Moslims, dat zijzelf aanwezig waren bij de plechtigheid en dat de verzoekers wel degelijk man en vrouw zijn.

De identiteit van de drie declaranten is op dezelfde wijze vervolgens bevestigd door twee getuigen.

Krachtens art. 28 §1 W. IPR strekt een buitenlandse authentieke akte in BELGIE tot bewijs van de feiten vastgesteld door de buitenlandse overheid die de akte heeft opgesteld, indien zij tegelijk voldoet:

1^e aan de voorwaarden die deze wet stelt aan de vorm van de akten, en

2^e aan de voorwaarden voor de echtheid ervan volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld.

Dit document voldoet aan alle vormvoorwaarden (ondermeer van legalisatie: art. 30 W.IPR) om naar Belgisch recht aan de waarachtigheid van de inhoud ervan geloof te hechten.

Ook naar Afghaans recht mag aangenomen worden dat het document door de Rechtbank van [REDACTED] op regelmatige wijze en in de geëigende vorm tot stand is gekomen.

Een erkenning van dit huwelijk, tussen twee Afghanen gesloten in AFGHANISTAN op een ogenblik dat zij beiden nog in hun land van herkomst woonden en van het later naar Afghaans recht opgestelde bewijs ervan, is evenmin onverenigbaar met de Belgische internationale openbare orde (art. 28§1, *in fine* W.IPR).

Er kan bezwaarlijk voorgehouden worden dat zulk huwelijk, dat op het ogenblik van de voltrekking ervan niet werd geregistreerd, omwille van redenen van Belgische internationale openbare orde niet zou kunnen of

mogen bewezen worden door een verklaring die enige jaren later wordt afgelegd voor de plaatselijke rechtbank door drie personen, die de huwelijkssluiting bijwoonden en ervan getuige waren en wiens identiteit daarenboven door twee getuigen wordt bevestigd, zo dit door het toepasselijke buitenlands recht als wettig en afdoend bewijsmiddel wordt aanvaard.

De rechtbank ontwaart in hetgeen door de verzoekers wordt gevorderd geen enkele mogelijke schending van een in ons rechtsstelsel van essentieel belang geachte rechtsregel of van een fundamenteel recht, zodat een beroep op de openbare-orde clausule niet gerechtvaardigd is.

Er dient derhalve besloten te worden dat in het voorliggende geval géén enkele grond tot weigering van de erkenning kan weerhouden worden, noch betrekking hebbend op de inhoud van de Afghaanse "Marriage Certificate" noch op enige bepaling van procedurale aard.

Het verzoek tot erkenning is bijgevolg gegrond.

Op de vordering van verzoekers tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding, die zij begroten op 1.200 euro, kan evenwel niet worden ingegaan, nu deze procedure niet contradictoir doch wel eenzijdig van aard is (art. 23§3 W.IPR verwijst uitdrukkelijk naar de artikelen 1025 tot 1034 Ger.W.), en er derhalve geen sprake kan zijn van enerzijds een in het gelijk gestelde en anderzijds een in het ongelijk gestelde partij.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

OM DEZE REDENEN:

DE RECHTBANK,

Gezien het schriftelijk advies van de heer L. MUYLDERMANS, substituut-procureur des Konings van 30.07.2009, neergelegd ter griffie op 04.08.2009;

Gehoord de raadsman van verzoekers in haar mondelinge repliek op dit advies, gegeven ter terechtzitting van 15.09.2009;

Verklaart het verzoek d.d. 16.01.2009 ontvankelijk en gegrond.

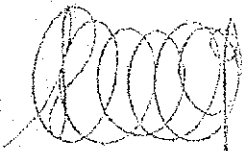
Verleent erkenning en rechtskracht in BELGIE aan het "Marriage Certificate", opgemaakt door de Rechtbank van [REDACTED] (AFGHANISTAN) op [REDACTED] 2005, waarin drie declaranten bevestigen dat verzoekers met elkaar in het huwelijk zijn getreden op [REDACTED] 1998 in [REDACTED].

Zegt voor recht dat aldus naar eis van recht bewezen is dat verzoekers met elkaar gehuwd zijn op [REDACTED] 1998 in [REDACTED] (AFGHANISTAN).

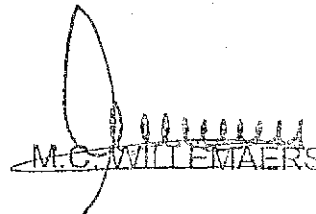
Legt de kosten dezer ten laste van verzoekers.

Aldus gedaan en uitgesproken in raadkamer van de zesde CV kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op 13 OKTOBER 2009, alwaar zetelden:

Mevr. M.C. WILLEMAERS, rechter, enige rechter,
Mevr. I. NIEUBOER, eerste substituut-procureur des Konings,
Mevr. M. SCHOOFS, griffier.

M. SCHOOFS

M.C. WILLEMAERS